

نەبوونیک که هەر جارەو سارۆ دەیری (۱) دەکاتەو

ژیار جەهانفەرد
(ئەلمانی)

زۆر لەمێژە که لە ناو قەفەزەییەک تەنیام، جار بە جار سارۆ دەرم دەهێنێ و لێم ورد دەبێتەو، هەلبەت سالتی دوو سێ جار زیاتر بەسەرم ناکاتەو، زیاتر لەم نەورۆز بو ئێو نەورۆز دەمباتە بەر هەیوانەکه و بە دەسماڵیک شال و قەشام دەدات، هەر جارە و که ئەمە دووبارە دەکاتەو، ئێو رۆژە ی بێر دێتەو که بە چی نەگبەتی و نەهامەتییەک بوو بە خاوەنی ئێمە، هەر جاریش پەشیمان دەبێتەو، بەلام دلێ بەوە خوشە هەر جار دەنگی ئێو تەقە ی دوایینە لە ناو سەری دەژاکێتەو، پەنا بۆ لای من دەهێنیت و فرمیسک دەزێتە چاوانی، لە دنیای خۆیدا ون دەبیت، سالانیتکی دوورە ئەگەر قسەش نەکات لە نیگاکانی تێ دەگەم، ئێویش وای لێ هاتوو، جاروبار که کەس بە دیارمانەو نییە، لەگەڵم دەکەوێتە باسوخواس کردن، هەر که سێکیش گوێمان لێ راتە کێتیت، خۆ لێمان تێ ناگات، تەنیا خۆمان دەزانین چی دەلێین، تا کە سێک بە دوامانەو نەبیت، درۆیە لێمان تێ بگات، ئاخەر بلێ کام تێگەشتن؟ تێگەشتنیک که لە بیری بکەن و بە دوا ی ئێو بەکەون که ئێمە ی گەیانده ئەم رۆژە، رۆژ نییە سارۆ بێر لە چاره ی خۆی نەکاتەو، رۆژ نییە سەری خۆی بە پەتی سێدارەو نەبیت، رۆژ نییە که فیشەکیک بە ناوچاوانی خۆیەو نەبیت، رۆژ نییە نەچیتە دوکانیک دوو جووت-دوو جووت پێلاو نەکریت، رۆژ نییە که مندال نەبیتەو و لەگەڵ مندالانی کۆلان تۆپی پێ نەکات، رۆژ نییە، دوا ی حەوت سال هیشتا لەلای ئاسایی نەبۆتەو.

کێردیک تا دەسکه چوو بە گەرووی، هەر جارەو زیاتر دەسکه که ی تێدەچەقیت، هەناسە ی دەپریت و بە دەم پەلکوتانەو پەلاماری شیرە ی ئاوە که دەدات، بە کێک لە بێرەو ریبیە خوشەکانی پیکەو هەمان، ئێو رۆژە بوو که لە سنوور چووینە ئێو دیو، هەر جارە و دەمەهێنیتە دەروەو و بە دوا ی لڤه که م دەگەری، ئێوارە که لە بەردەم هەیوانە که بە دەستیەو بووم، کەوتە قسەو باس لەگەڵم، ئێو بە شیک لە گیانی و منیش لڤانە که.

راستییه که ی دوایین جار که سارۆ ده بوست له و دیو بگه پیتته وه، زۆر هه و ئلم دا پیتی لئ بگرم، به للام منی بئ گیان چیم پئ ده کړئ؟! من باس و ده مه ته قه ی هه موو مینه کانم بیست، له میتژ بوو که له که میندا خو یان بو دا گرتبوو.

زۆر تیکیان رقیان هه ستابوو و هه ندیکیان هه ر زوو کار و ئه رکی خو یان جیبه جئ کردبوو، به للام زۆر به یان له شوینی خو یان بوون و بو رۆژی ته نگانه خو یان حه شار دابوو، دوایین ئیواره که سارۆ ده رۆیشت بو مه ندله ی، دوو چاره کتیک له لای مه یانی مینه که وه هه ناسه ی تازه کرد، من زۆر تیک له باس و هه ره شه ی مه یانه قه ده غه کرا وه کانم بیست.

- "لای خوا گیان بریاره سارۆ له ناو به رین، به به رزه کی بانانه وه (۲) بو ی ده ر ده چیت. هه ندیک له ئیمه رۆیشتن، یان به کام گه یشتن، یان ناکام بوون، به للام زۆر به مان له بنی خو لدا ماوین و سال به سال خو ل و خاک زیاتر دامان ده پۆشیت. ئه مه تا که ی ده بی هه ر چا وه رپئ بئ و ئیوه ه هه ر دانه دانه بئین؟ ئه رکی ئیمه به ئیوه به سرا وه ته وه، له کو تا ییدا هه ر دین، ده بو زووتر نایه ن با ئیمه ش که م چا وه روانی بکه یین؟"

ئهو ی دیکه یان له ولایه وه به جواب هات: "پیتته چیت رۆژ تیک له بن ئه م خو له بخنکی بئین و قهت به ئامانج نه گه یین."

- "بو ئا وه ها ده لئیی؟ مه گه ر هه رکام له ئیمه که خو ی ته قان دو وه ته وه، چی روویدا وه، یان چی بو وه به به شمان؟"

- "ئه مه زۆر جار به بئ ئیزنی ئیمه و خا وه نه کاغان، ده چچ به و دیودا، مه گه ر ئامانجی ئیمه پاراستن و پاسه وانئ ئه م ولا ته نبیه؟"

له نیو مه یانه قه ده غه کرا وه کاندان ده نگه ده نگیک ی زۆرم به ر گو ی ده که وت، هه ر جار گیان دار تیک، به سته زمان تیک به ته نیشته یان تیپه ر ده بوو، له خه وی چه ن ساله داده چه له کان و هه لمه تیان ده برد بو قاچ و قولی.

هه موو خه یاله کانی دنیا هاتبوونه ناو زه یینی سارۆ: "تا که ی ده بی به دزیه وه پرۆم و که سیک که توخمی با و کمه و له داوینی دایکمه ببینم؟ چ دنیا یه کی بئ که لکه و گو تره یه؟ تا که ی ده بی به ترس و دل ه را و کئ له م سنووره بیه ر مه وه؟ خوا بو به دکاری نه سازیت، خو پاسپورتیشم

هه یه، به للام ناتوانم سه ر تیک له مالی خوشکه که م به دم که له و دیوی سنووره وه یه.

خوا گیانیش ئا گای له م با سه نبیه. پیتشته که ی با سی ئه م دیو و ئه و دیومان هه بوو؟ به للام ئیستا چی؟ من ده بی به هه زار ترس و دل ه را و کئ و مه ترسیبیه وه سال، یان دوو سال جار تیک بچم تا مالی که سوکارم؟"

خۆرنشین بوو، سارۆ به هیوای ببینی مالی خوشکی هه ستا و به رپئ که وت. لووتی منی به مینی کدا خشاندا، گیان له میندا رووایه وه. سارۆ قاچی گه رانه وه و به ره و دوا هه نگاوی هه لگرت، مینی ک که لافا و له وانئ دیکه ی جیا کردبوو، گیانی تیکه وت، سارۆ نه یه یشت نزیکه که ویتته وه و به هه نگا و تیکه گه وره تیپه ر بوو، من گویم له قسه ی مینه که بوو که ده یگوت: "ئه م جار هه ش به ختم ره ش بوو، سارۆ تۆش به به رزه کی بانانه وه ده رچوو ی."

ئیمه هه ر دوور ده که وتین و دنه گکی مینه که ش هه ر کزتر ده بوو.

کاتیک گه یشتینه ئه و دیوی سنوور نزیکه چرا که ران بوو. سارۆ له و زوقم و سه رمای زستانه له دوور و نزیکه شاری مه ندله ی، هه ناسه یه کی تازه کرده وه، سئ چوار کاتر میتر له به رده م ئه و سه رما رچا و ددان له سه ر ددانی نه ده وه ستا، هه زار له رز و چرچ له گیانیدا بوو و له به ر خو یه وه ده یگوت: "تۆ بلئیی ئه م جار هه ش ده رچم و به ده سته شورت و پۆلیس نه که وم؟"

ئهو شه وه به هه ر جو ر تیک بوو، خو ی گه یانده مالی خوشکه که ی. به رۆژاندا له مالی خوشک و خوشکه زاکانی، له ترسی ببینن، خو ی ده ر نه ده خست. ته نیا شه وان که ده یانزانی که س نبیه بو سه ر ئا و له مال ده ر ده چوو، ئه م جار هه ر و دیواری لئ هاته گو، له نیو ته و الیتته که سیبه ری خو ی دایچه له کاند و قاچی به سه ر لا دا که وت و ئه وه نده ی نه ما بوو به سه ره وه بکه ویتته ناو کاسه ی ته و الیتته که.

کاتیک له سه ر کاسه ی ته و الیتته که دانیشته له به ر خو یه وه گو تی: "تۆ بلئیی که سیک را پورتی له سه ر دابم و شه و بئین له خه و له ناو جیگا که م که له پچه م بکه ن؟ له ژیر خان تیک دام که ده ر گای دیکه شی نبیه که بتوانم هه لئیم! ئه گه ر هه لکو ترته سه رم ده بی تا ماوم له زبندانه کانی به غدا، یان به سه ره، یان باشووری ئیراق بئینم، هه لبهت کام مانه وه؟ له و زبندانانه داده ر زیم و ده روو خیم و له ناو

دهچم. راسته که زیندانه کانیان له گه ل ئه وانه ی خویمان جیاوازیان نییه، به لām من له زیندانی خویماندا به سهر بهرم له زمانی پاسه وانه کان تیناگه م خو له زمانی زیندانییه کان تیده گه م".

دوای چهن شه و مالایایی له خوشک و خوشکه زاکانی کرد و بهریتکه وت. شه و له سهر سنوور هه لته قاین به که مینی ئیرانییه کاند. ئه و شه و تا به یانی ههر سهر باز و پاسه وانه کانی سنوور له هاتووچۆدا بوون. له سهر هه موو یالئیک و بن ههر دۆل و گالئیک به دهیان سهر باز له که میندا بوون. ئه گهر له ئاسمان و زهوی جموجولیان بهرچاو ده که وت، جوولته یان ده پری. ئیمه له بن کویره ئه شکه و تیک به و کرپوه و سهر ما ئیسک بره، خویمان داشاردبوو، به و هیوایه ی که تا رۆژ هه لته هاتوه ئه و سهر بازانه ش بگه رپنه وه و سنوور تیسپه ر بکه ین، له م عانه دا سهر باز تیک لیمان نزی که ته وه، خشه یه که له نزی که مانه وه ده هات، سهر باز نزی که تر بوو، هاته حه وت هه شت مه تریمان، چه که که ی هینایه سهر میل، سارۆ زپه ی کرد و بستیه هه ستیت و خوئی ته سلیم بکات، له بهر خو به وه وتی: نه ئه م کاره ناکه م، تاقه تی زیندانه نییه! دواتر کن ئه مانه تیبگه یه نیت که بو رۆشتوو مه ته ئه و دیوی سنوور، قه ت واز ناهیتن."

له و کاته دا بوو که ده سپرئیی کرد و سارۆ چاوی داخست و دهستی خسته سهر ده می، نه په ی به راز تیک له لای خواره وه مان به رز بوو به وه، ئیراقییه کانیس که له چرچه ی که به ئاگا ده هاتن له سه نگره کانیان ده رکه وتن و هاتن به ره و لای دهنگی ته قه. سهر بازه ئیرانییه که ده سه بجه ک شایه وه و له سنوور دوور که وه ته وه.

ئیراقییه کان به ئیناره کانیان دنیا یان کرد به رۆژی پروناک، سارۆ دیسان دهستی کرد به ورتنه کردن: "تیدی له دهستی ئه مانه ده رناچم" سهر بازه ئیراقییه کان چونه سهر له شی بیگیانی به راز و فه رمانده که یان بزیه کی کرد. به یانییه که ی خو ره لاته و سهر بازه کان ههر له جیگای خو یان بوون، سارۆ جار تیکی تر له ریتگاکه ی روانی و دلنیا بوو که به هه لته نه هاتوه، به لām دیار بوو که شتیک قه و ماوه که ئاوه ها به رده وام پاسه وانیه ده دن.

سارۆ دلنیاش بوو که به م رۆژی پروونه هیچی پین نا کریت، شانی بو دادایه وه و خه وت. قه وانیه (پووکه ی) فی شه کی که وه تبه وه به رده م

ئه شکه و ته که، منیش که و تمه ده مه ته قه کردن له گه لیدا: "چی روویداوه که ئه م هه موو سهر باز و ئه فسه ره به م ناوه دا ده سوورپینه وه؟

قه وان: "ئیمه ش له ئیوه بی تاگاترین، زۆر ده میتکه له عه زه تی ئه وه دام که له له شی که سیکی وه ک سارۆ گیر بخۆم، یان هه لیدرم و له ولایه وه ده رچم، به لām له له شی به راز تیک گیرم خوارد و هیچم به نه سیب نه بوو!". من هه رچه ن له گه لیدا مشتومرم ده کرد، ئه و ههر باسی خوئی ده کرد.

سارۆ تا نیوه رۆ له بنی ئه شکه وت وه کو جه نازه راکشابوو، دوای نیوه رۆ که به ئاگاهات، سهر ما هه موو گیانی داگرتبوو، به ههر جو رتیک بوو ریتگه ی له پزمینی خوئی گرت تا دهنگی نه بیستان، میز تهنگی پین هه لچنیسوو و نه یده و پیرا بچیت میزیش بکات، شه و هه لاته، سهر بازه کان ههر له شوینی خو یاندا بوون، سارۆ سه بری نه هات و ددانی نا به جه رگی خوئی و ئیمه ش به فه رمانی ئه و داچله کابین، سنوور مان بری، مه یانی مینیک که له ژوو رتری سنوور وه بوو به جیمان هیشته. له ناکاو چرای پاسه وانه ئیرانییه کان که وه ته سهر مان. سارۆ به خشکه خشک هه ستایه سهر پین و گه رایه وه به ره و لای سنوور. له ناو که ناله (کار تزه که) به پین ئه وه ی لا بکه پینه وه به ره و سنوور هه لته هاتین. سهر بازه کان کردیان به ته قه و ده سپرئیی، سارۆ له ترسی گیانی دوو قاچی دیکه شی قه رز کردبوو و به سه ر سیم خارداره کانی به رده می بازی ددها، ده یزانی که نزی که ی سه د مه تری ماوه که دیسان به ئه شکه و ته که بگاته وه که دانیشته وه به پین ئاگای خوئی دوو جاره به هه وادا چوو. ته قه و به رز بوونه وه مان بو ئاسمان پیکه وه بوو، قاچی چه پی سارۆ له ئاسماندا ده سوورپایه وه و من و له شی گه رمی سارۆش له نزیکی مینیک تر دا که و تبه وین.

میونشن

په راوتیز:

۱- پین گیر و گرفت.

۲- ده پری، واته که سیتیک که له ئاوه دانی سه ری خوئی

هه لته گرت و پروو له کوستان و بیابان ده کات وه کو که سیتیک شیت، به لām مانای نیکه تیغی شیتی نییه.